

INFORMAČNÍ SERVIS Č. 27

(Vydává NEZÁVISLÉ TISKOVÉ STŘEDISKO: Michal Blazek, Jan Brabec, Marie Divišová, Zuzana Dienštbirová, Jan Krabina, Ivan Lamber, Zbyněk Petráček, Tereza Pokorná, Jan Ruml, Jan Slovák, Jaroslav Spurný, Miroslav Šimáček, Petruška Šustrova, Jachym Topol, Martin Votava.

Středisko vzniklo 13. 11. sloučením REVOLVER REVUE a SPORTU. Během dvou dnů se k němu přidalo množství dobrovolných spolupracovníků, které z technických důvodů nelze jmenovat všechny, avšak bez nich by naše práce nebyla realizovatelná. Nedávkou děkuje všem, kteří se prací střediska účastní a podporují ji. Speciální dík patří těm, kteří nám propůjčili místnosti pro redakci. Adresa (prozatím): GALERIE MLADÝCH, Vodičkova 10, 110 00 Praha 1.)

PROHLÁŠENÍ OBČANSKÉHO FÓRA

Vážení spoluobčané, obracíme se na vás jménem Občanského fóra v Čechách a na Moravě. Události posledních dnů vám nemusím připomínat. Po třech týdnech společného úsilí se nám podařilo vytvořit vládu národního porozumění, která je jedním z důležitých předpokladů dalšího demokratického vývoje v naší zemi. Není pro nás bez významu, že jsme tohoto historicky významného úspěchu donáhli nenásilnými prostředky, především trpělivým vyjednáváním a utávkovou pohotovostí. Na očích veřejnosti, nikoli v zákulíh, Uchylujeme věc svou věc se slušností, bez níž se politika stává politikářením, špatnou hrou...

Zdůrazňujeme to právě v okamžiku, kdy stojíme před další velmi složitou otázkou - otázkou volby prezidenta republiky. Situace je málem groteskní. Jak víte, klub komunistických poslanců Federálního shromáždění, které má prezidenta zvolit, předložil dnes kvečeru návrh, aby byla narychlo změněna ústava a aby nový prezident byl zvolen všelidovým hlasováním tj. referendem. Myšlenka, pravda, na první pohled lákavá. Jako by právě toto referendum znamenalo významný krok k tolik námi všemi požadované demokracii. Myšlenka referenda není sama o sobě ani dobrá, ani špatná. Důležité je, v jakém okamžiku a s jakým záměrem je použita. V návrhu ústavy, který jsme na Občanské fórum předložili, s referendem počítáme, otevřeně však říkáme, že s ním nemůžeme souhlasit dnes.

Ustavením vlády národního porozumění se nám podařilo vytvořit jakous takou rovnováhu politických sil, nadále však neumíme křehkou. Proč právě v tomto okamžiku přichází návrh referenda, s nímž by souvlnela bezpochyby prudká volební kampaň? Nemějme iluze, nedokázali bychom ji vést bez oněcování. Byla by to nejspíše kampaň, v níž by se vzveduly vážné také mezi národy, vášně, které jsme zatím dokázali udržet na uzdě. Kampaň hodně nervózní. Bojovaly by proti sobě strany, které ještě ani neexistují... Svět si dnes o nás udělal určitou lichotivou představu - obáváme se, že bychom o tento kredit rázem přišli.

Podle našich předpokladů by měl být v příštích dnech zvolen prezident, který by měl jedinou základní úlohu: být garantem klidné, nevzrušené přípravy svobodných voleb, z nichž by měl vzejít nový parlament. Pak by byl nám tento "pracovní" prezident vystřídan prezidentem jiným, zvoleným parlamentem z vůle lidu. I tento prezident by měl být prezidentem porozumění.

V tomto smyslu jsou karty, podle nás, rozdány jasně. Ukazuje se, kdo vlastně stojí o klid v této zemi a komu naopak prospívá chaos. Nebyli jsme to my, kteří před časem zvolili do předsednictva KSČ Štěpána a Zavada. Nebyli jsme to my, kteří před deseti dny najmenovali zcela nepřijatelnou federální vládu. A nejsme to ani tentokrát my, kdo riskuje několik týdnů divoké politické agitace.

Nelze jinak, než trvat na klidném zachování ústavy tam, kde odpovídá našim tradicím. Nesouhlasíme ani s vytvářením atmosféry nátlaku na poslance všech zastupitelských sborů, aby všichni najednou odstoupili. I takové kampaně se dnes vedou. To by přece znamenalo uplatňovat veskrze pochybenou zásadu kolektivní viny. Budme k sobě upřímní: za skutečný stav naší země odpovídají nejen ti, kteří byli do svých funkcí zvoleni, ale také ti, kteří je zvolili. Tedy i my všichni, nebo skoro všichni.

Také proto se na vás dnes obracíme, na celou československou veřejnost.

Vyzýváme vás k odpovědné úvaze. A vyzýváme vás i ke zvýšené bdělosti. Jestliže právě zkompromitovaní poslanci volají po referendu ve jménu poavátných hodnot demokracie, budme všichni na pozoru. Jestliže chtějí měnit ústavu právě ve chvíli, kdy den za dnem ztrácí své mocenské ambice, nevěřme jim. Není všechno zlato, co se třpytí. není všechno demokratické, co se jako demokracie tváří. demokracií mohou prosazovat a zlepšovat jen demokraté. Trvejme na zachování ústavy, na řádném zvolení prezidenta Federálním shromážděním do čtrnácti dnů. Dne 12. prosince 1989

PALACHOVO NÁMĚSTÍ ?

10.11. se sešly před Rudolfinem stovky manifestantů, kteří požadovali přejmenovat náměstí Krasnoarmějců na Palachovo. Celá záležitost není tak jednoznačná, jak by se zdálo na první pohled. Označení Palachovo náměstí vzniklo spontánně v lednu 1969 při Palachově pohřbu, v době, kdy se celý národ stavěl proti okupaci, tedy zásahu zvenčí. Tehdy nikdo celkem pochopitelně neuvažoval o tom, jestli byl starší název opodstatněný, a krasnoarmějci vzbuzovali asociaci s okupační armádou. Na tomto místě, v parkíku uprostřed náměstí, byli však v květnu 1945 pochováni rudoarmějci, padlí při osvobození Prahy. Název náměstí Krasnoarmějců je tedy přinejmenším stejně oprávněný jako navrhovaná změna, neboť je zcela autentický.

Na druhé straně v Praze existují desítky ulic, náměstí, stanic metra i institucí, s jejichž názvy se pojí konkrétní osoby, bezprostředně spjaté a tím nejhorším z našich dějin (Stalinova, Zdanova, Gottwaldova), navíc bez přímé vazby k danému místu. Následují historické události a represivní složky režimu (Vítězného února, Lidových milicí, třída SNB) i beztvare chuchvalce éry normalizace (Mládí, Budovatelů, Mládežnická, Kosmonautů). Je toho tedy na práci dost a možná by neškodila určitá systematickosti, aby se zabránilo duplicitám. Jisté je jedno: nepřístupovat k návrhům na změny (zejména v historickém centru) bez rozmyslu a úplně nejdříve si prostudovat všechny souvislosti.

Závěrem: ať už se bude náměstí před Rudolfinem jmenovat jakkoliv, uchovejme alespoň pietní místo posledního odpočinku padlých vojáků. (pt)

MILOSI, KONČÍME !

Včera večer /11.12./ zazněl z televizní obrazovky snad naposledy hlas Miloše Jakeše, a to během zasedání Federálního shromáždění. Ke zpravě Parlamentní vyšetřovací komise k událostem 17. listopadu pan Jakeš znovu opakoval, že za ně a současnou krizi, kterou vyvolaly, nenese osobní zodpovědnost. Všem, až na pana Jakeše, je jasné, kdo a kdy tuto krizi vyvolal a že krvavý večer 17. listopadu udělal jen tečku za otrockou trpělivostí s vedoucí úlohou KSC. Je jen příznačné, že změny, které mají napomoci k obnově společnosti, nazývá krizí a vyslovuje se tak na půdě zákonodárského shromáždění, které za ní nese nejméně tříletou spoluzodpovědnost. Pan Jakeš se vzdal svého mandátu poslance a tím i své imunity s upozorněním, že se zdá, jako by se schylovalo k politickým procesům. Tedy po třech týdnech, kdy sestoupil z funkce generálního tajemníka mezi řadové občany, si obléká kabát disidenta. Zde je třeba upozornit, že bude-li pan Jakeš souzen, tak určité nikoliv za politickou vinu. Se ztrátou imunity náhle přicházejí dosud nepoznané starosti občana o osud svůj i rodinných příslušníků - to vzhledem ke kritice veřejnosti. Nejsou tu žádné zprávy o tajných mstitelích, jak to bylo běžné v čase, kdy moc, jejímž byl představitelem, se chtěla zbavit nepohodlných. Jde tedy spíše o různé funkce, které rodinná mafia Jakešů vykonávala či vykonává, a tady se zdá, že profit z tohoto jména končí.

/JB/

PROLOMIT TEN ŘETĚZ

Rozhovor se Svatoplukem Karáskem

Evangelický farář a písničkář Svatopluk Karásek byl v nedmdesátých letech osobností, která propojovala několik ostrůvků nezávislých společenství. Od poloviny sedmdesátých let nesměl vykonávat kněžské povolání. Byl jedním z obžalovaných v procesu s českým undergroundem v roce 1976. Po osmi měsících vazby byl bez soudu propuštěn. V březnu 1980, poté, co byl během jednoho roku šestadvacetkrát zadržen na 48 hodin, se s manželkou a třemi dětmi vyntěhoval do Švýcarska. Působí tam jako farář, polední tři roky v Curychu, 9. provincie jej navštívil redaktor NTS. Z rozhovoru, který bude v plném znění publikován později, vyjímáme:

- Jak prožíváš poslední udalosti doma?

- Samozřejmě to sledujeme, jak jen můžeme. Já žanu nad tím, jak ten dav reaguje chytře, inteligentně, vtípně, my jsme viděli nějaké záběry z demonstrací a nejvíce se nám líbilo, jak ten Madar, co podřavoval demonstraci za maďarskou opozici, neměl moc česky, a lidi řvali, nevdali, mluví líp než Jakeš! mluví líp než Jakeš!

- Různé osoby, které nás dvacet let otravovaly z obrasovky a podobně, teď vylézají na pódia a vykládají nám, jak se jim žilo neanestitelně a jak celý život čekaly na tento okamžik...

- Já to vidím dobře, je takové podobenství v evangellu, že jedni byli najatí na práci ráno, druzí v poledne a třetí až k večeru a ještě nebyla ta práce hotová, tak ten pán šel na trh a vzal ještě půl hodiny před koncem další lidi. Tak kopou a pak dostanou nakonec všichni stejnou mědu. A ty, co malkaj od rána, říkaj, my jsme snášeli horko dne a tíhu břemene atd. a jaktože teď jsme na tom stejně jako ti, co přišli za pět minut padla, a ten pán jim říká, domluvili jsme si cenu? - domluvili, tak buďte rádi, splnil jsem to, a tak mi kuňujte na ty, co přišli za pět minut dvanáct... takže v tomhle smyслу to vidím, že je to dobré, někteří teď přijdou pět minut po dvanáctý, když je vše vyhráno, ale hlavně, že vůbec přišli. A ten, kdo tam od rána dřel, ten má tu hodnotu pro sebe, bylo to důležité pro jeho osobnost, pro jeho osobní hltorii... Takže když vidím zpívat Kryla a Gottem, je to sice podivná podívaná, ale nevdá mi to.

- Uvazuješ taky, jako hodné zdejších krajanů, o návratu?

- Je to hrozně špatně, že tam nemůžu být, ale považuju to za tront za to, že jsem tam deset let ted nebyl... Už před půl rokem jsem říkal, že bychom se měli vrátit, a ted zvlášť, jenom na to myslím, jenom na tom pracuju, ale ukazuje se, že to vůbec není tak jednoduché. Já nemám ani českou ani švýcarskou občanství, já mám jenom azyl. Když bych tam jel byl jen na návštěvu, tak ten azyl automaticky ztrácím, takže bych byl úplně bez jakýchkoliv papírů, což by mi sice z teologického hlediska vyhovovalo, ale... V každém případě bych chtěl být co nejdřív doma, tak možná se to nějak s pomocí Boží vyřeší.

- Co si myslíš o tom, že by Václav Havel měl být prezidentem?

- Já jsem strašně rád, že ted řekl, že je ochoten to dělat, protože on by to měl být. Ta hlavní bitva už je ted vyhraná, to už Češi, šikovní lidé zvládnou, a už potřebuješ spíš jen takovou střední organizaci, aby něco zase nebezpečně nevybočilo nebo tak. Pak už není třeba, aby prezident dělal přímo politiku, má hlavně tu kontrolní funkci. Ta hlava státu, to bychom měli dobře zvážít. Já myslím, že bychom po čtyřiceti letech mohli prolomit ten řetěz a zase jednou mít prezidenta, který nebyl školen v Moskvě...

(Ptal se Martin Weiss.)

POŽADAVKY ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÝCH OBČANŮ

V popředí zájmu veřejnosti jsou dnes stále ještě studenti, herci, politici - protagonisté OP, tedy lidé, kteří značnou měrou přispělí a stále přispívají k obnově demokracie u nás. S tím, jak se prostor svobodného vyjadřování stále rozrůstá, jak další a další občané a skupiny občanů pozvedají svůj hlas, nejen s návrhy a podněty, ale mnohdy i s oprávněnou a

rozhořčenou kritikou spáchaných křivd, vidíme nyní jasně, že nezákonnost, která se stala principem při posuzování věcí veřejných, zapustila svoje kořeny všude a nezastavila se před ničím. Totalita dosadila místo citlivých lidí a odborníků své náměstky a tajemníky, své úředníky s chladným srdcem. Odbornost a lidský přístup byl nahrazen prospěchářstvím a cynismem. To se nevyhlo ani Svazu invalidů.

V CSSR žije podle odhadů asi 500.000 zdravotně postižených. Zrakově postižení, tělesně postižení, sluchově postižení a vnitřně postižení byli tímto svazem monopolně zastupováni. Ústřední orgány Svazu invalidů ve své dotatosti sloužily hlavně k potlačování iniciativ a aktivit těžce zdravotně postižených občanů. Úřednický aparát se nechtěl fungovat podle principu "rozděl a panuj" tím, že stavěl jednotlivé skupiny postižených proti sobě.

Publikujeme v plném znění požadavky těžce zdravotně postižených občanů, které nám doručil pan JUDr. Přemysl Donát, člen koordinačního výboru České unie nevidomých a slabozrakých.

Vznášíme požadavky za nás, těžce zdravotně postižené (invalidní) občany: - odatoupení orgánů Federálního výboru Svazu invalidů, Ústředního výboru Svazu invalidů v CSR, městských a okresních výborů Svazu invalidů, které byly vytvořeny na základě zmanipulovaných a nedemokratických voleb podle diktovaných kritérií KSC,

- anulování výsledků sjezdu Svazu invalidů v CSR, který proběhl na podzim tohoto roku,

- aby až do uskutečnění demokratických a svobodných voleb s přímou volbou ze základních organizací byl Svaz invalidů řízen aktivem pověřených zástupců svobodných iniciativ a nově vzniklých organizací zdravotně postižených,

- svobodu při rozhodování jednotlivých skupin zdravotně postižených o formě svého sdružení,

-žádáme odvolání celostátního sjezdu Svazu invalidů, který se má konat 16.-17.12.1989, kterého se zúčastní delegáti, kteří nezastupují zájmy jednotlivých skupin zdravotně postižených, ale byli vybráni na sjezd placenými tajemníky, kteří si osobují právo nahrazovat volené orgány a vůli lidu.

My, těžce zdravotně postižení plně podporujeme myšlenky a činnost Občanského fóra. S ohledem na naše specifické postavení a dosavadní antidemokratický postup a současný postoj Svazu invalidů, kdy jsme zastrašováni a dezinformováni ze strany SI tím, že tvořící se demokratická společnost nebude mít zájem a možnost naše problémy řešit, žádáme OF o pomoc. Žádáme OF, aby ze své strany garantovalo pro těžce zdravotně postižené občany CSSR základní demokratické, sociální, kulturní a další jistoty pro naše plnohodnotné a důstojné zapojení a uplatnění ve všech sférách společenského života v naší vlasti. Vyzýváme všechny těžce zdravotně postižené občany naší vlasti, aby aktivně podporovali myšlenky OF a naše specifické požadavky.

DOPIS REDAKCI

Všem dobrým lidem. Jmenuji se Krejčová Anna (31 let), nejsem členkou žádné politické ani jiné organizace, bydlím v Praze 9-Kyjích a pracuji v DP-TS Stavební mechanizační závod.

Nemám žádný dotaz, spíše prosbu. Dnes, kdy téměř na každém rohu visí heslo "Lidé, budme na sebe hodní", bychom neměli zapomínat na naše postižené spoluobčany. Přiznávám se, že jsem toho o životě invalidů do r.1987 (tehdy můj dnes desetiletý syn přišel při dopravní nehodě o pravou ruku) mnoho nevěděla. Teprve potom jsem poznala, jak doposud byli izolováni od tzv."normální" (tedy zdravé) populace. Mají opravdu těžký život a Svazy invalidů se jim snaží všemožně pomoci, ale nemají zase tak velké možnosti, aby mohli své členy uspokojit celkově - plně.

Naše "socialistická společnost" na tuto nezanedbatelnou část spoluobčanů myslela jen pramálo. Vystavěla se spousta přepychových hotelů, kulturních zařízení, Sanops (původně určený pro vládní činitele!!!). A co se vystavělo pro invalidy? Kolikrát se při projektování myslelo na bezbariérové byty,

přístupy do obchodů, na stadióny, do kulturních středisek, do dopravních prostředků (včetně metra)...? Všude ve světě je otázka těchto občanů vyřešena. Nejsou vyloučeni ze společnosti. To jenom u nás ARO. Jedná se o dospělé i děti.

Např. na tzv. "normální letní tábor" se postižené dítě (jako třeba můj syn - ačkoli je naprosto samostatný a soběstačný) nedoutane!!! PROC? Dalším problémem jsou u nás pomůcky a protézy. Ing. protetikci jsou pro nás hotoví kouzelníci, když vidím jejich práci, co dokáží udělat s dostupných materiálů, patří jim za to díky

Kdo nemá podobné starosti jako já, nedokáže se plně vstít do psychiky nejen toho dítěte - které se cítí být odtrženo, méněcenné -, ale ani do situace rodiče. Jak se potom taková matka či otec mohou plně noutředit na své povolání, když nenacházejí pochopení na pracovišti, na úřadě, ale ani ve škole???

Přimlouvám se proto za všechny postižené apoluobčany: lidé, vezměte je zase mezi sebe a pomozte jim alespoň svým dobrým, lidským přítupem a pochopením. nepotřebují naši lítost, ale morální podporu, aby neměli pocit zbytečnosti. Děkuji. Anna Křajčová, Praha 9-Kyje, Hamerská 317/10, PSC JUB 00

PŘEHLED ZPRAV

***ZÁJMŮVĚ SDRUŽENÍ SOUKROMÝCH VÝROBCŮ A PROVOZOVATELŮ SLUŽEB** je dobrovolnou nezávislou organizací nevládního zaměření, zabývající se informováním svých členů o ekonomických vztazích a dění v konkrétních oborech činnosti, navazováním výrobních a pracovních vztahů, kooperací mezi člennými sdružení, usměrňující racionálnější využití lidských schopností a inventar. Poskytuje svým členům poradenskou pomoc v technologické, strukturální i právní oblasti, sleduje vědeckotechnický pokrok a seznamuje s vývojem zákonných předpisů usměrňujících soukromou ekonomickou činnost. Členové zakládajího výboru:

Miroslav Zajíc, Šardice čp.360, Karel Krupa, Vysoké Popovice čp.146, František Velsta, Hrtův čp.26, Jaroslav Vašek, Veselí n.Moravou čp.014, František Droz, Květinov čp.30.

***POKUS O ODVOZ DOKUMENTŮ V BRNĚ.** Dne 10.12.1989 v odpovídajících hodinách spozorovala hlídka studentů před městským výborem KČČ v Brně dva vojenské nákladní automobily, které odvažovaly z budovy dokumenty. Občane se studenti zabránili odjezdu zablokováním vozu vlastními automobily. Přímoú intervencí zástupce OP Petra Zemana na městské konferenci MČČ bylo zabráněno odvozu dokumentů. V současné době kontrolují situaci hlídka studentů před budovou a hlídka vojáků uvnitř. Proběhlo jednání s velitelem akce gen.por.Poděnou, s tím, že zástupci OP bylo sděleno, že se jedná o běžné materiálu Lidových milic určeno ke skladování v jiných prostorách (podle rozkazu ministra národní obrany). Podle oficiálních zveřejněných dokumentech mj. např. data 1988-69. V pondělí 11.12. bude jednání o dalších opadech těchto dokumentů pokračovat se zástupci OP, studenty a nového městského výboru KČČ.

***VÝSTAVBA KOKSOVNY VE STONAVĚ ZASTAVENA.** Dne 11.12.1989 se rozhodlo se Generalním ředitelství Ostravsko-karvinských dolů, že 1.1.1990 bude pozastavena výstavba koksovny ve Stonavě.

***ZASEDÁNÍ POLITICKÝCH VĚZŮ.** Dne 11.12. 1989 se konalo další zasedání přípravného výboru Konfederace politických vězňů Československa, která se navazuje na tradici společnosti politických vězňů K231 působící v roce 1968. Konfederace chce být nepolitickou organizací sdružující politické vězně z let 1948-69. Chce tím podporit noutěcně usilí československé společnosti o demokracii a přihlásit se k ideálům svobody, spravedlnosti a pravdy. Chce zveřejňovat případy politických vězňů a vydávat zveřejňovat o klíčových postupech proti lidem, kteří usilovali o demokracii, a proti nevdinným obetm. Chce usilovat rovněž o stabilizaci takto postižených. Do činnosti přípravného výboru se zapojili rovněž vedle bývalých vězňů padesátých let i vězni zveřejňovaných let sedmdesátých a osmdesátých. Na zasedání byla dohodnuto, že příští týden přípravný výbor předloží ministertvu vnitra žádost o registraci. Přípravný výbor navazal rovněž styky s VONS, byly domluveny konkrétní formy spolupráce těchto organizací.

Kontaktní adresy, na nichž se mohou hlásit bývalí političtí vězni nebo jejich příbuzní: Roman Sakmar, Huselnská 8, 14000 Praha 4, František Melichar, Bieblůva 17, 15000 Praha 5, dr.Pavel Muraňko, Na Petynce 100, 16900 Praha 6.

***DALŠÍ VÝVOJ SITUACE KOLEM ODVOZU ARCHIVŮ V BRNĚ.** Dne 11.12. se situace kolem odvozu archivů z Krajské správy SNB v Brně, krajského, městského a okrajního výboru KČČ začala vyhrcovat a komplikovat. Během dopoledne začaly docházet na Občanské fórum zprávy o tom, že auto různých typů

a pod různými záminkami vyjíždějí nebo se pokoušejí vyjet z těchto čtyř zmíněných institucí. Protože hlídající studenti měli vážné podezření, že se mimo jiné vyvážejí různé protiprávní dokumenty a archívy, snažili se různou měrou tato auto zadržovat. Ve večerních hodinách se z organizačního hlediska stala situace již zcela neprehlednou, neboť z různých stran přicházely různé výzvy, jak při těchto kontrolách postupovat. Rovněž studentské hlídky objíždělo blíž neidentifikované auto, jehož řidič se vydával za zástupce OF a vyzýval studenty jeho jménem, aby hlídky rozpustili. Ukázalo se však, že tento muž z poverení OF v zadné případě nejezdí. Nakonec po domluvě se zástupci OF a zástupci studentů bylo smlouveno, že studentské hlídky se rozpustí, neboť z Prahy došla zpráva, že se o celé věci začalo jednat na vládní úrovni.

* KOLEKTIV PRACOVNÍKŮ TRUHLÁRNĚ MDP pod vedením J. Bendy byl napaden svým přímým nadřízeným panem Ferinou pro údajné nedodržení termínu výroby divadelní dekorace o týden, v němž poskytl své prostory NTS a OF. Přitom sám p. Ferina v předběžné dohodě souhlasil, že původně stanovený termín dodávky 5.12. bude přeauant na 18.12. Myní, tj. 11.12. pan Ferina tvrdí, že platí původní termín. Protože již 8.12. byla odeslána téměř celá dekorace pouze bez druhotných dílčích částí pro celek zcela nepodatných, považujeme postup pana Feriny za neoprávněný a bezcharakterní. (za pracovníků truhlárny MDP Jan Benda, podporu kolektivu truhlářů vyjadřují za NTS Ivan Lamper, za OF výtvarník Galerie mladých Michal Blažek)

* VRCHLABÍ. Dne 10.12. 89 se konalo na náměstí ve Vrchlabí shromáždění pořádané OF u příležitosti Dne lidských práv. Jedním z řečníků byl i Jiří Wonka, který přečetl některé úvahy svého bratra Pavla o svobodě a lidských právech. Pavel Wonka, který již není mezi námi, se stal obětí nelidského zacházení v čs. věznicích. Po skončení shromáždění vznikla v rozhovoru idea vytvoření náhrobního kamene pro hrob Pavla Wonky ve Vrchlabí. Zřejmě půjde o konkurs pod záštitou Galerie mladých, Vodickova 10, tel. 22 59 02. Zájemci se mohou informovat v GM od 25. ledna 1990 (Kryštof Trubáček)

* ŽÁDOST O ZRUŠENÍ POVINNÉHO ODBĚRU RUDEHO PŘÁVA zaslal PNS a dalším kompetentním institucím podnik Hotely a restaurace Praha 2 a odůvodněním, že v podniku byla zrušena činnost ZO KSC a v provozovně nepracuje žádný člen KSC. Pracovníci se dále domnívají, že podobným postupem u dalších institucí by se ušetřil papír pro tisk ostatních novin. (mluvčí OF Karel Husák, Vlasta Svobodová)

* PRAHA. V Prohlášení OF Denního sanatoria v Praze 4, OF Institutu klinické a experimentální medicíny a Kabinetu psychoterapie FVL UK se mj. říká: Dehumanizace, bezduchy materialismus a redukcionismus, vulgární pragmatismus, odcizenost, naprosté zanedbávání duchovnosti vytvořily půdu pro krizi, kterou naše zdravotnictví již mnoho let prochází a která se prohloubila na neuposnou míru. Prohlášení dále žádá zpracovat zákon o zdraví lidu a stavu zdravotnictví, zrušit nomenklatury, zdvojený a ztrojený systém administrativy ve zdravotnictví, zpracovat dosavadní systém spadavosti a rajonizace, otevřít možnost privátních praxí, dát hygienikům výkonnou moc, zpracovat balneologický systém, otevřít ve zdravotnictví prostor pro účasť církvi, charitativních a jiných společností, zrušit podřízenost zdravotnictví národní výborům aj. (mluvčí Dr. Jiří Ružicka)

* LEŠANY. Nesouhlas a brutální zásahem příslušníků jednotek ministerstva vnitra proti pokojné demonstraci studentů dne 17.11.89 a podporu Občanskému fóru vyjadřují vojáci základní služby vojenského útvaru 2953 v Lesanech. "Nikdy nepozvedeme proti spravedlivě bojujícím lidem svou zbraň! Vědy i my pocházíme z jeho řad a do jeho řad se budeme vracet" (za OF VÚ 2953 č.a. Michal Holub, 143 podpisů)

* JE TEMELÍN. Sdružený stávkový výbor a OF JE Temelín požadují, aby v souladu s ústavou byl v co možná nejkratší době zvolen prezident republiky. Sedm tisíc pracovníků výstavby JE Temelín podporuje kandidaturu Václava Havla, stojí za požadavky studentů a podporí je i v případě stávky a požadují, aby s jejich stanoviskem byli seznámeni poslanci Federálního shromáždění ještě dnes. (13.12.1989)

* OTVĚRNÝ DOPIS. dne 13.12.1989 zaslala otevřený dopis předsedovi ÚV SSM Martinovi Ulčákoví Iveta Hřebejková, která dva roky pracovala jako sekretárka na ÚV SSM. V listu klade otázku, za koho M. Ulčák mluví, kdy naposledy hovořil s mladými lidmi. Vyslovuje neúvěru současnému vedení SSM a popisuje atmosféru plnou strachu i nenávisti na pracovištích ÚV SSM. "My chceme pana Václava Havla. Proti panu Císařovi nic nemáme, ale nechceme politiky, kteří kandidovali už před dvaceti lety a od té doby o nich nikdo nic nealysel, byt to byli a snad i jsou politikové dobří a moudří," říká se v dopisu.

* KE KANDIDATUŘE L. ADAMCE. OF OÚNZ Praha 4 - pracoviště Šustova reagovalo na článek v Rudém právu "Velká podpora L. Adamcovi" ze dne 11.12.89 komentářem o šesti bodech, v nichž se argumentuje i. zdiskreditováním se L. Adamce na mezinárodním fóru před několika měsíci ve Vídni, kde oznámil

vedoucí osobnosti naší obrody jako "nuly", 3. nevhodným vystoupením na letenském pláni, 3. rolí I. Adamec v zachráněném nomenklaturního reakčního systému v nar. chromozómech, 4. nevěrohodným složením federální vlády 5. zklamáním národa v otázce postoje k masakru studentů, 6. skutečnosti, že I. Adamec je komunist a neměl by tedy zastávat funkci prezidenta, jestliže členem KČM je už nyníjší předseda vlády. (za správnost Hadr. Piskáček, Hadr. Gregor, Hadr. Špátna)

= ČHEB. Volky naplá "Slava komunistům" na chebském vlnoduktu strasil dost dlouho. Kupodivu v této pobnuté době nezískal, naopak "nerontl", a nyní tam stojí! "Slava komunistům a celé pohadkové říši". Podepsána Timurova charta.

= SUMPFR. Podle informací soudce okr. soudu v Sumpfrku JUBR, Hanaly byla 24. listopadu projednána žádost matky Antonína Pernického a byla zamítnuta. Pernický se udušně neudoval.

= PRAMA. Zadrženi československý dezertér v Polsku. Polské bezpečnostní orgány zadržely 27. 11. 1989 ve Vratislavi čs. občana Pavla K., vojína základní vojenské služby. Pavel K. 14. 11. překročil ilegálně čs.-polské hranice v oblasti Velké Boustky v Orlických horách a pokračoval autostopem a častecně vlakem do Vratislavi. Ide se udržoval až do svého zadržení. Přebýval na půdách domů a prostředky k obživě získával drobnými krádežemi. V rozhovoru pro Izabellu Jablonskou, redaktorku varšavského listu Kultury Ekspres Wierznoy, uvádí, že měl zájem proniknout přes NDR do NDR a poté se chystal odjet do Austrálie. Jako důvody svého činu uvádí nedostatečné životní perspektivy. Na základě dohody mezi Generální prokuraturou PČR a Generální prokuraturou ČNR byl zadrženy předán 8. 12. čs. orgánům a je proti němu vedeno další trestní stíhání. Polsko-československá solidarita ne prostřednictvím VIA obrací na Výbor na obranu nepravdělivě stíhaných, aby po dalším osudu Pavla K. pátral. /VIA/

= PRAMA. Demontrace před budovou FS. Před budovou FS v Praze na jíz po několik dnů konají demonstrace občanů na podporu kandidatury Václava Havla. Objevují se nápisy jako "Činár po dvoulet let spal, Havel za nás bojoval" apod. /VIA/

= ŽLÍN. 11. 12. se zde uskutečnilo, již za ústasti B. Davatého, druhé jednání OF Žlín a funkcionářů ONV. Byl vznesen požadavek na odstoupení zkompromitovaného předsednictva ONV (předseda a. Kubla, tajemníci Daníček, Kaňková a Holba). OF Žlín svolalo na 13. 12. 89 manifestaci, pokud funkcionářé neodstoupí, je vyhlášena na pondělí 18. 12. stávka všech pracovních v okrese.

= PRAMA. Pfozíme občany aby již prohibičně odstranování pomníků fotodokumentovali a posílali snímky a adresou autora na adresu Galerie mladých, Vodčikova 10, Praha 1.

= PRAMA 10. Koordináční výbor OF Prahy 10, poradá pracovní setkání zastupců všech OF Prahy 10, dne 15. 12. 1989 v 17.00 hodin v novém kulturním domě Kden. Program - sjednocení OF Prahy 10.

= PRAMA. OF a. n. Koopod (uporáda) 12. 12. chromozóme pracovníků, na kterém podporili kandidaturu V. Havla na úrad prezidenta republiky. Další žádají urychlení vyšetřování události 17. 11. a přísné potrestání všech viníků. Účastníci podporili zrušení organizací politických stran a pracovišť a úplné rozpuštění jednotel LH.

= PRAMA 10. Dokud budou trvat tlaky na KČM, aby zrušila své ZO na pracovištích, dotud nepřipustíme založení a činnost OF pracovníků ONV Prahy 10, pravil a. dr. Filip, místopředseda VLK tohoto obvodu, jmenem vedení ONV i zdejší ZO KČM. Všechny snahy o ustavení OF byly skutečně až do 12. 12. maršny. Aktivistkou je n. G. Koblová.

= OSTRAVA. My, pracovníci měntské telekomunikační opravy v Ostravě nesouhlasíme s tvrzením ředitele MTS Ing. Milana Kartusa, které je obsaženo v ostravském Váčekníku ze dne 12. 12. 89 v článku "Pevdivné telefony". Na schůzce odborových zastupců ze dne 13. 12. 89 vyslo najavo, že telefony ne odposlouchávaly a ještě odposlouchávají. Protože jsme pracovníci znalí skutečného stavu věci, dáváme případ odposlechu tel. hovorů vyšetřit generální prokuratura. /Dle telef. hovorů ne zamestnanci MTD Ostrava n. OF č. 451/

K JEDNOMU DEMENTI

V úterý 12. 11. se konala na VŠ Chemickotechnologické tisková beseda k případu Tomáše Tichého, o kterém jsme psali v IS č. 24. Lékaři z ARD nemocnice Na Františku naší zprávu dementovali, a to způsobem, jako kdyby byla od základu lživá. Přitom mohli být lékaři označen za nepravdivý jediný údaj, že Tomáš Tichý byl po převzetí v nemocnici v bezvědomí. Lékaři ve svém dementi napsali, že "v průběhu celého pobytu na renuscitačním úseku ARD byl při vědomí", což však také není úplná pravda, protože Tomáš Tichý nebyl sice v bezvědomí, ale zároveň "nebyl ani při plném vědomí" (ze sdělení lékařů na tiskové beseda).

Další část dementi lékařů z nemocnice Na Františku je již povahy spíše demagogické. V našem článku jsme psali, že "nebyla vydána žádná propouštěcí zpráva" (po propuštění T. Tichého do domácího ošetření 25. 11.) V části lékařského dementi, jez měla zřejmě vyvrátit tento údaj, stojí: "při přeložení pacienta Tomáše Tichého z renuscitačního úseku na chirurgické oddělení dne

23.11.89 v 9.00 hod. byla zároveň s pacientem předána překladová zpráva formátu A4, huště popsaná strojopisem."

Část, že "dr. Hladíková sdělila, že Tomáš je v bezvědomí z neznámých příčin" byla vyvrácena tímto - "Jelikož pacient byl celou dobu při vědomí, neschla tvrdit (dr. Hladíková), že je v bezvědomí. V demontáži je vytržena věta z našeho článku, která je pak označena za nepravdivou - "...krevní zkouška provedena nebyla..." Jenže v článku v 18 č.24 to tvrdil jeden z doktorů Na Františku. Tvzení však bylo přisouzeno autorovi článku.

Odezvu lékařů z nemocnice Na Františku však vyvolaly nejvíce ani tyto věty z našeho článku: "Doktor z nemocnice Na Františku nejprve potvrzovali, že zkouška kve byla provedena, později však tvrdili, že ne, že byl udělan jen rozbor moči." "Dr. Hladíková byla zpočátku při telefonických rozhovorech s paní Tichou velice neochotná," a "Tomáš pak sama přesvědčovala, aby se jí přiznal, že se přivedl do bezvědomí sám. Jiný doktor paní Tichou tvrdil, že její nyní je toxikoman."

V lékařském demontáži stojí, že "uvedený údaj mohl nejapně vzniknout zkrácením dotazu ošetřujícího lékaře, který se našky dotazoval, zda jí není zvrno, here-li pacient nejaké pracky. Možný původ bezvědomí pak patří k základním anesteziologickým dotazům".

Ano, to je naprosto v pořádku, ale důležitá je, jakým způsobem a tonem je otázka kladena. Navidím důvod, proč by si měla paní Tichá vymyslet. Jestli si z rozhovoru s lékaři odnesla dojem neochoty a nepřátelství, nebylo to jistě jen tak pro nic za nic.

Dobry dojem nezanechali lékaři ani na včerašší tiskové besede, kde ne chovali velmi agresivně, jako by šlo o společnou věc - objektivní vyšetření nanejvyš podivného případu Tomáše Tichého, ale o svar mezi dvěma stranami. Na tiskovou besedu se nedostavili ani lékaři, kteří Tomáše v nemocnici přijímali a kteří mu odebrali krev (melochodem výsledek krevní zkoušky nebyl dopad ošetřujícího lékaře Tomáše Tichého dodán). Po včerašší tiskové besede nás nezbyva, než dodat, že otázka nad lékaři nadále trvá (chtěl bych dodat, že lékařská práce u Tomáše Tichého nebyla z naší strany v žádném případě zpochybnována).

Petr Placík]

PRÍBEH TELEVIZNÍ HLASATELKY

V lednu t.r., v průběhu Palschova týdne, kdy byly policejní rozhlášený demonstrace, mi redaktor kulturní rubriky TN Ant. Langr a poverení svého nadřízeného redaktora J. Koutka udělil, že jsem byla vedená ČSTV určena k tomu, abych na tv obrazovce za svůj osobní manifest odbránila. Redaktor Langrov jsem sdělila, že vystoupím odmlam, a své stanovisko k osudnému vytváření "veřejného mínění" jsem otevřeně objasnila v obsáhlé debatě.

V květnu t.r. jsem se z ust tehdejšího ústředního ředitele ČSTV dr. J. Zelánky dovedala, že jubilejním, stým hontem cyklu Krenlo pro honta bude tehdejší gen. tajemník ÚV KČP Milan Jakuš. Absurdnost této volby, v níž jsem upatřovala typický projev funkcionářského velikanství, ona natolik vyvedla z míry, že jsem byla pro činné stenokardie převedena do stavu práce neschopných. V červenci t.r. jsem byla převedena (domlona) na reditelnost ČSTV, kde mě vyšetřovali dva příslušníci STB pro můj údajný dopis odbojující politiky ÚV KČP. Výsledk vůbec nenasmeroval k tomu, aby byl vyšetřen skutečný písař podvrhu, nýbrž k tomu, abych ihned přistoupila na jeho veřejné odsouzení a odvolání. To jsem odmítla s poukazem, že mni co odvolávat. Později mi byl předložen předem připravený text, určený pro interní potřebu vedení a nadřízených služek, v něm autorství popírám. Ten jsem podepsala. (2.8. byl potom bez mého souhlasu otištěn v Rudém právu).

Po dalších třech dnech stanice Svoboda Evropa a Rana Ameriky text podvrženého dopisu odvysílaly, zároveň a tvrzení, že jsem signatárkou Několika vět. Opět nás služební auto převzelo do Prahy, i když můj zdravotní stav ne mezitím výrazně zhoršil. Odmítla jsem připravený text a natocila prohlášení vlastní, která 1. námětek ústředního ředitele hledal nepoužitelným. Natocila jsem další dvě verze a až ta poslední byla odvysílána.

Moje vystoupení v TN dne 1.8. tedy nebylo vystoupením svéprávného člověka, ale výsledkem vytírání a nátlaku na člověka, jehož profesionální kredit sledávají autoři pravokce dobrý leda k tomu, aby posloužil v propagandistické hře. Jejím vrcholem byl způsob, jakým mě tv demontáži zasadila do vykonstruovaných, lživých souvislostí redaktorka H. Boudová, přezně v intencích kumpáně, která ne v té době začala v Rudém právu rozvíjet.

Dospěla jsem k závěru, že moje osoba byla záměrně vytipována předem jako nástroj tzv. konfrontační publicistiky, která ve svém vrcholu používá k diskreditaci skutečných signatárů Několika vět, i ke zpochybnění výzvy namatná. Jisté je, že soustředěnému nátlaku jsem dokázala odolávat jen po určitou mez. Jsem státnice, že přinla doba, ve které mohu okolnosti svého případu zveřejnit. (Praha, 7.12.1989, Zdeňka Vařecková)

Uzávěrka č.27: 13.12.89, 20.00 hodin)